

Phim ảnh
Chủ đề: Bình luận phim Chiến tranh Việt Nam
Tác giả: Tiến sĩ (Ph.D.) Nguyễn Văn Thái & Liên Thành

Bản Việt ngữ

THÔNGIỆP CỦA KEN BURNS VÀ LYNN NOVICK QUA 10 ĐOẠN PHIM VỀ “CHIẾN TRANH VIỆT NAM”

Orange County, California-USA

October 4/2017

Bài viết này là kết quả của sự hợp tác và thảo luận giữa

Giáo sư Tiến sĩ (Ph.D.) Nguyễn Văn Thái, Nguyên Giáo Sư Thỉnh Giảng University of Pennsylvania, St. Joseph's University, Chestnut Hill College và

Liên Thành, Nguyên Thiếu tá Quân Lực VNCH, Nguyên Chỉ Huy Trưởng Bộ Chỉ Huy Cảnh Sát Quốc Gia Tỉnh Thừa Thiên-Huế, Việt Nam.

Bài viết này có mục đích tìm hiểu thông điệp của hai nhà đạo diễn Ken Burns và Lynn Novick qua 10 đoạn phim về Chiến Tranh Việt Nam được trình chiếu trên đài PBS trong hai tuần vừa qua, nhưng không đi vào chi tiết của những đoạn phim mà chỉ đưa ra một cái nhìn tổng thể để phân tích cấu trúc chiều sâu của bộ phim. Sau phần tìm hiểu thông điệp là phần biện lập luận của hai nhà đạo diễn này.

Cuốn phim 10 đoạn này bao gồm một số lượng rất lớn tài liệu về chiến tranh Việt Nam được đúc kết và dàn dựng theo một cấu trúc nhằm đánh nổi hai tiền đề: sự phi lý và tính vô luân của cuộc chiến. Hai tiền đề này là nền tảng luận lý cho những những mục đích sau đây:

1. Công nhận và thông cảm sự tủ nhục và niềm đau của những cựu chiến binh Hoa Kỳ và gia đình của họ;
2. Đưa ra quan điểm là người Mỹ đã chọn làm phe để đánh giặc;
3. Kết án chính quyền Mỹ đã thực hiện một chính sách hoàn toàn sai lầm về cuộc chiến Việt Nam đưa đến những hệ quả đau thương cho nhân dân của cả hai nước, Mỹ và Việt Nam;
4. Sau cùng là biện luận cho một chính sách hòa hợp hòa giải vì sau những đau thương đó, người từ hai chiến tuyến đã nhận chân ra được là ai ai cũng đầy ắp tình người.

Hai tiền đề và bốn mục đích nêu trên chính yếu chỉ được gửi đến cho khán thính giả người Mỹ.

Tiếp theo sau đây, tác giả bài viết khai triển những tiền đề và mục đích nêu lên để làm sáng tỏ thông điệp của hai nhà đạo diễn.

VỀ KHÁN THÍNH GIẢ

Khoảng 90% những cảnh dàn dựng trong 10 đoạn phim đều nói về người Mỹ. Đất nước Việt Nam, chính quyền miền Nam, cũng như quân đội miền Nam chỉ được dùng như một hậu cảnh. Hầu như tất cả những luận điểm trình bày đều nhắm đến người Mỹ.

Về hai tiền đề, phi lý và vô luân, của cuộc chiến tranh

CUỘC CHIẾN TRANH VIỆT NAM ĐƯỢC CHỨNG MINH NHƯ LÀ MỘT HIỆN TƯỢNG PHI LÝ VÌ:

Đất nước Việt Nam cách xa nước Mỹ cả 10,000 dặm. Người dân Việt Nam chỉ muốn sống yên ổn, không động chạm đến quyền lợi của nước Mỹ. Vậy thì hà cớ gì nước Mỹ lại đưa quân vào xâm chiếm Việt Nam và giết hại người Việt Nam; người lính Mỹ không biết tại sao họ đánh giặc và đánh giặc với mục đích gì trong lúc họ đổ máu cho miền Nam Việt Nam thì chính quyền miền Nam thối nát, tham nhũng; quân lính miền Nam thì hèn nhát, bắt lạt, không có khả năng đánh giặc;

Trong lúc người lính Mỹ chết cho miền Nam Việt Nam thì người Mỹ phục vụ tại miền Nam Việt Nam đều cảm nhận là tất cả mọi người Việt Nam, Bắc cũng như Nam Việt Nam, đều ghét bỏ người Mỹ;

Trong khi không ai cắt nghĩa được lý do người Mỹ phải chiến đấu ở Việt Nam, thì điều phi lý là cuộc chiến đã giết đi hơn 58,000 người Mỹ và khoảng 3,000,000 người Việt, chưa kể không biết bao nhiêu người tàn phế, thương tật cả thể xác lẫn tâm thần cùng ảnh hưởng tâm lý tiêu cực đối với các gia đình của họ.

CUỘC CHIẾN TRANH VIỆT NAM VÔ LUÂN VÌ:

Chính quyền Mỹ đã lừa dối nhân dân Mỹ về sự thật của cuộc chiến. Một vài ví dụ điển hình là tổng thống Johnson đưa quân vào Việt Nam mà không cho dân Mỹ biết; Nixon ra lệnh thả bom tại Cao Mên cũng không cho dân Mỹ biết; Nixon tuyên bố với nhân dân Mỹ trận Hạ Lào là một thành công của kế hoạch Việt Nam hóa chỉ với mục đích để thắng cử trong lúc thực sự trận chiến Hạ Lào là một thất bại nặng nề; Nixon hứa sẽ can thiệp nếu Bắc Việt tiến chiếm miền Nam, v.v.

Cấp tướng, tá Mỹ đã nói láo và lừa dối chính quyền Mỹ. Ví dụ sĩ quan cao cấp nhìn thấy vụ Mỹ Lai nhưng tâng lờ không báo cáo; các tướng chỉ huy các trận chiến ở Việt Nam phúc trình sai lạc về kết quả của các trận đánh.

Quân lính Mỹ ăn cắp đồ tiếp viện cho quân đội Mỹ đem ra bán tràn ngập thị trường miền Nam tạo nên một sự phồn thịnh giả tạo tại các thành thị thúc đẩy gái quê về thành phố làm gái giang hồ.

Cuộc chiến tranh, ngoài việc giết đi – không có lý do chính đáng - trên 58,000 quân nhân Hoa Kỳ và khoảng 3,000,000 lính Việt Nam, kể cả Nam và Bắc, và không biết bao nhiêu là thường dân vô tội bao gồm cả đàn bà lẫn con nít, nhất là ở những vùng gọi là “vùng hỏa lực tự do” (free fire zones), để tính vào con số thống kê như là những thành công về quân sự. Những hình ảnh quân nhân Hoa kỳ chết được bỏ vào bao (body bags) la liệt; những cảnh ban thây, cụt tay, mất chân của quân nhân Mỹ đầy dẫy. Xác lính cộng sản miền Bắc lẫn lộn với xác dân phơi tràn đầy chiến trường, chất thành đống như súc vật. Nhất là cảnh thảm sát ở Mỹ Lai được trình chiếu nhiều lần. Ngoài những người đã chết, còn hằng hà sa số những thương binh tàn phế, thương tật còn chịu ảnh hưởng tác hại về tâm thần cũng như tác hại tiêu cực đối với gia đình họ. Cái vô luân là ở chỗ tất cả những tang thương đó đều không có cơ sở để biện minh.

MỤC ĐÍCH CỦA VIỆC NÊU LÊN SỰ PHI LÝ VÀ VÔ LUÂN CỦA CUỘC CHIẾN LÀ ĐỂ:

Công nhận và thông cảm niềm đau của quân nhân Hoa Kỳ đã hy sinh một cách vô ích trong cuộc chiến. Đa số những thanh niên Mỹ nhập ngũ – theo sự trình bày của bộ phim - là người da đen hoặc những thành phần thuộc những gia đình nghèo. Họ không hiểu được lý do tại sao họ phải đánh giặc ở Việt Nam. Họ chỉ biết đau khổ và rơi nước mắt khi người bạn của họ đang ăn uống, nô đùa với họ hằng ngày bỗng nhiên phải chết đi một cách đột ngột. Và câu chuyện này cứ liên tục xảy ra mỗi ngày, ngày này qua ngày khác suốt 13 tháng phục vụ của họ. Gia đình của họ theo dõi cuộc chiến từng ngày, nơm nớp lo sợ người đưa tin xấu. Những binh sĩ trở về có nhiều người mang thương tật thể xác cũng như tâm thần như là những hội chứng hậu chiến tranh mà phải âm thầm chịu đựng vì lúc đó nhân dân Hoa Kỳ, cũng không thấy lý do chính đáng cho cuộc chiến, đã chống chiến tranh và gọi họ là những tội phạm chiến tranh chuyên giết trẻ con (baby killers). Ngay những sĩ quan vừa tốt nghiệp, mặc dù hăng say xung phong tham chiến ở Việt Nam vì họ nghĩ là họ phục vụ quốc gia họ, nhưng họ cũng không hiểu rõ lý do tại sao họ phải tham chiến ở Việt Nam. Nhiều người đã thất vọng và trở nên phản chiến vì cảnh chết chóc tàn bạo mà họ đã tận mắt chứng kiến. Những hình ảnh tang thương được trình bày trong bộ phim cũng như những phát biểu đầy xúc động của những người được phỏng vấn

đã tạo được một sự thông cảm sâu xa đối với những quân nhân này. Mục đích của những đoạn phim là giải tỏa sự ám ức của họ qua dòng nước mắt thông cảm tình tự.

Tiếp đến là để đưa vào tiềm thức khán thính giả việc bỏ rơi miền Nam là một việc làm đúng đắn, hợp lý, và có đạo đức, không có gì phải mang mặc cảm tội lỗi như một số người đã từng suy nghĩ. Biện luận cho quan điểm thâm kín này là nước Mỹ đã chọn làm phe để đánh giặc. Quan điểm này có nghĩa là lẽ ra nước Mỹ phải chọn miền Bắc làm đồng minh của mình và cũng hiểu ngầm là chính quyền và nhân dân miền Nam phải là kẻ thù của người Mỹ mới đúng. Những đoạn phim đều tản mạn ý tưởng miền Bắc thực sự đã đấu tranh cho một lý tưởng; lính miền Bắc kiên trì, can đảm, có kỷ luật. Còn lính miền Nam thì hèn nhát, bất lực, không có khả năng chiến đấu và chính quyền thì tham nhũng, thối nát.

Chứng minh là nhân dân Hoa Kỳ bao gồm cả khoảng 2 triệu quân nhân đã từng luân phiên tham chiến ở Việt Nam chỉ là những nạn nhân vô tội, là những con dê té thên của chính sách vô nhân đạo của chính quyền Mỹ đã lừa dối, gạt gẫm người dân Hoa Kỳ để thỏa mãn những quyền lợi kinh tế và chính trị của tập đoàn lãnh đạo. Giới tài phiệt làm giàu vì cung cấp quân nhu, quân dụng, vũ khí, đạn dược, xe tăng, máy bay, dầu và những tiện nghi khác cho quân đội Hoa Kỳ. Hãy tưởng tượng chỉ những vật dụng đánh cắp từ các kho hàng quân đội cũng đủ tràn ngập thị trường miền Nam. Các chính trị gia thì đưa ra những chính sách chỉ nhằm mục đích đắc cử, một mục đích quan trọng hơn cả sinh mệnh của toàn dân miền Nam.

Chứng minh giá trị của tình người sau khi cuộc chiến tranh được gọi là phi lý và vô luân đã chấm dứt. Cảnh thanh bình ở Việt Nam được trình chiếu. Những cựu chiến binh Hoa Kỳ trở lại Việt Nam gặp những cựu chiến binh CSVN và cả hai bên đều ý hội được là cuộc chiến thật là phi lý; ý hội được là dù là người Mỹ hay người Việt Nam cộng sản đều cũng có dòng máu chảy trong người, đều có trái tim, đều biết khóc nức nở cho những người bạn đã nằm xuống. Họ đã ôm nhau trong một niềm thông cảm đầy ấp tình người mặc dù họ không hiểu tiếng của nhau và thực ra, họ không cần phải nói một lời nào cả. Đỉnh điểm của toàn bộ 10 đoạn phim là một lời kêu gọi, “Tha Thứ và Hòa Hợp Hòa Giải” [Forgiveness and Reconciliation].

PHẢN BIỆN NHỮNG ĐỀ CƯƠNG CỦA 10 ĐOẠN PHIM “CHIẾN TRANH VIỆT NAM” CỦA KEN BURNS VÀ LYNN NOVICK

Trước tiên, xin đề cập sơ qua đến việc hai nhà đạo diễn Ken Burns và Lynn Novick chỉ nhắm đến khán thính giả người Mỹ suốt toàn bộ phim 10 đoạn được trình chiếu trong 18 tiếng đồng hồ trên đài truyền hình PBS. Nhân dân, quân đội, và chính quyền miền Nam chỉ được dùng như một hậu cảnh với một số thời giờ rất giới hạn. Và khi cuốn phim nói đến nhân dân, quân đội, và chính quyền miền Nam, người ta chỉ nghe thấy phần lớn là

những điều tiêu cực đáng ghét. Thái độ này không những vừa chối bỏ sự thật vừa nhục mạ nhân dân, quân đội, và chính quyền miền Nam đã cùng chung vai thích cánh chiến đấu bên cạnh những quân nhân Hoa Kỳ, vừa nhục mạ hơn 1 triệu rưỡi người miền Nam đã liều mạng sống vượt biên, vượt biển để tránh sự hà khắc, gian ác của chế độ độc tài cộng sản. Đa số những người này đã định cư tại Hoa Kỳ và đang đóng góp vào sự phát triển và thịnh vượng của quốc gia Hoa Kỳ trong mọi lãnh vực, khoa học, y tế, giáo dục, kinh tế, chính trị, và quân sự. Đã có rất nhiều tướng, tá người Mỹ gốc Việt trong quân đội Hoa Kỳ. Nhiều khoa học gia đóng góp đáng kể trong lãnh vực quân sự như khoa học gia Dương Nguyệt Ánh, trong các chương trình không gian NASA như khoa học gia Nguyễn Xuân Vinh và rất nhiều người khác nữa.

Sau đây là phần phản biện về hai tiền đề then chốt của bộ phim.

LÝ DO NGƯỜI MỸ THAM CHIẾN Ở VIỆT NAM

Có phải người Mỹ tham chiến ở Việt Nam là phi lý vì không có lý do chính đáng cho cuộc chiến hay không?

Thưa không phải. Trên mặt chính thức, chính quyền Mỹ sau Đại Chiến II sợ rằng cộng sản quốc tế dưới sự lãnh đạo của Nga và Tàu một khi đã xâm chiếm được Việt Nam thì sẽ tiến dần xuống toàn cõi Đông Nam Á bao gồm Việt Nam, Lào, Kampuchia, Thái Lan, Mã Lai, Singapore, Indosesia, v.v. và có thể lan tràn xuống cả Tân Tây Lan, Úc theo lý thuyết domino. Và như thế cộng sản quốc tế sẽ thắng phe tự do về ảnh hưởng địa chính cũng như quyền lợi kinh tế của Mỹ liên hệ đến giao thương ở Thái Bình Dương. Đó là chưa nói đến giả thuyết về sự cấu kết giữa quân sự và kỹ nghệ (Military-Industrial Complex) với mục đích làm giàu cho giới tài phiệt bằng cách cung cấp quân nhu, quân dụng, vũ khí, đạn dược, dầu xăng, xe tăng, máy bay cũng như những tiện nghi khác phục vụ cho hơn 2 triệu quân nhân Mỹ luân phiên tham chiến ở Việt Nam. Những lý do này có chính đáng hay không là vấn đề của người Mỹ. Trong thế giới tự do tư bản ngày nay, thực tế cho biết là nước Mỹ không tham chiến vì mục đích lý tưởng hay vì đồng minh mà chỉ vì quyền lợi của nước Mỹ mà thôi. Nhưng quyền lợi của nước Mỹ là lý do người Mỹ chiến đấu ở Việt Nam. Do đó, với bất cứ giá nào, chính quyền Mỹ cũng phải quyết định tham chiến. Quân nhân và sĩ quan Mỹ không biết được lý do tham chiến là vì, hoặc huấn luyện quân sự của Mỹ không có phần huấn luyện chính trị hoặc chính quyền Mỹ không muốn cho họ biết lý do. Cũng có thể là người lính Hoa Kỳ biết rõ lý tưởng cao đẹp là họ bảo vệ tự do cho nhân dân miền Nam, nhưng kỹ thuật dàn dựng bộ phim đã biến họ thành những tác nhân vô ý thức. Không có gì chứng minh là quân nhân Hoa Kỳ không biết lý do cao đẹp bảo vệ tự do cho miền Nam Việt Nam. Nếu họ không biết thì tại sao các cựu quân nhân Hoa Kỳ chiến đấu tại Việt Nam cho đến ngày hôm nay vẫn hãnh diện mang nhãn hiệu của lá cờ Việt Nam Cộng Hòa. Còn nhân dân miền Nam Việt Nam thì hiểu rất rõ tại sao họ phải chiến đấu; họ chiến đấu là vì họ hiểu được sự độc tài, gian ác của cộng

sản và họ muốn bảo vệ tự do của họ. Họ không muốn người cộng sản áp đặt lên họ một chính sách tàn ác, vô nhân đạo. Hơn 1,000,000 người dân miền Bắc đã chạy trốn chế độ cộng sản khắc nghiệt và di cư vào miền Nam năm 1954 là một bằng chứng cụ thể chứng minh điều này. Và người dân miền Nam Việt Nam tin tưởng là nước Mỹ giúp miền Nam Việt Nam bảo vệ lý tưởng tự do cao đẹp đó. Nếu người Mỹ và cựu quân nhân Hoa Kỳ chiến đấu tại Việt Nam cũng đồng ý với quan điểm này và thành tâm bảo vệ quan điểm đó thì việc tham chiến của quân đội Hoa Kỳ thực sự đã có một lý do thật chính đáng, chứ không phải là phi lý.

CUỘC CHIẾN TRANH VIỆT NAM CÓ MANG TÍNH CÁCH VÔ LUÂN HAY KHÔNG?

Trên thực tế, không có cuộc chiến tranh nào là hợp đạo đức cả nếu chỉ nhìn bề mặt đau thương của sự giết chóc. Trong lịch sử của 11 cuộc Thánh chiến chính có mục đích là bảo vệ đất thánh, nhưng bảo vệ đất thánh chỉ là một chiêu bài. Thực tế cho biết những vị lãnh đạo những cuộc Thánh chiến đa phần là những hoàng tử không có quyền thừa kế nên đã tham gia cuộc chiến với mục đích cướp của để làm giàu và xâm phạm tiết hạnh phụ nữ. Hiện tại, jihadism cũng nhân danh Allah để tàn diệt kẻ tà đạo (infidel) mà theo tiêu chuẩn của họ là hợp đạo lý. Hãy thử thẩm định lại tính đạo đức của những cuộc chiến tại Afghanistan, Iraq, Lybia, Syria: Bao nhiêu người bao gồm cả những người dân vô tội, đàn bà, con nít, đã chết đi mà không hề biết tại sao mình phải chết. Họ đã chết cũng vì các cường quốc tranh giành ảnh hưởng địa chính và quyền lợi chính trị và kinh tế của giai cấp thống trị.

Đồng ý là cuộc chiến Việt Nam đã gây thiệt hại nhiều nhân mạng của quân nhân Hoa Kỳ và Việt Nam, bao gồm cả những người lính miền Bắc cũng như trong Nam và vô số thường dân vô tội, cũng như bất cứ cuộc chiến tranh nào khác. Tranh ảnh về chiến tranh thường gây xúc động mạnh. Trong cuộc chiến Việt Nam, có lẽ bức hình tướng Nguyễn Ngọc Loan bắn Nguyễn Văn Lém, tạt Bả Lốp, do Eddie Adams chụp đã gây chấn động và bất mãn nhất trên thế giới. Ác nghiệt thay là một bức hình thường không nói hết câu chuyện. Thực ra, lý do làm tướng Loan bắn Bả Lốp là vì ngay tối hôm trước y đã giết một sĩ quan cảnh sát cùng vợ và 3 đứa con nhỏ của ông ấy mà chính tướng Loan đã tận mắt chứng kiến và Bả Lốp tuyên bố là đã rất hãnh diện làm chuyện này. Theo Điều 4 của Thỏa Ước Genève 1949 thì hành động hành quyết của tướng Loan hợp pháp vì Bả Lốp không mang quân phục, không mang một nhãn hiệu nào minh chứng mình là quân đội mà đã tàn sát sĩ quan VNCH và thường dân vô tội thì quân luật cho phép trừng trị, bao gồm cả hành quyết (summary execution) như tướng Loan đã làm. Chính Eddie Adams cũng đã xin lỗi tướng Loan tại Washington, D.C. và trở thành một người bạn thân của tướng Loan.

Lý do chiến đấu của nhân dân miền Nam thật là chính đáng và bất khả cưỡng vì đó là một cuộc chiến tự vệ. Người miền Nam Việt Nam tin tưởng là chính quyền Mỹ và nhân dân Mỹ cũng cùng có một lập trường như nhân dân miền Nam trong quan điểm lý tưởng cao đẹp là bảo vệ tự do. Nhân dân miền Nam chỉ chống lại sự xâm lăng của chính quyền cộng sản độc tài muốn áp đặt một thể chế kinh tế và chính trị võ đoán và ác độc. Họ không có ý đồ xâm lăng miền Bắc như chính quyền miền Bắc đã thực sự xâm lăng và cưỡng chiếm miền Nam. Họ chỉ muốn bảo vệ cuộc sống hài hòa và sự tự do của họ và họ tin tưởng là đồng minh Hoa Kỳ cũng giúp đỡ họ bảo vệ sự tự do này. Chiến đấu để bảo vệ tự do là chiến đấu để bảo vệ quyền sống, quyền con người. Không thể không chiến đấu trong trường hợp này được vì không chiến đấu là tự hủy, và cuộc chiến đấu hoàn toàn thuận với đạo lý, không thể là vô luân được.

Bàn về mục đích do Ken Burns và Lynn Novick đề ra

Bẻ gãy hai tiền đề, sự phi lý và vô luân của cuộc chiến tranh, là đánh đổ nền tảng luận lý của bốn mục đích mà Ken Burns và Lynn Novick đã đề ra vì những mục đích đề ra chỉ là những hệ luận của hai tiền đề phi lý và vô luân.

Tuy nhiên để làm sáng tỏ vấn đề, về mục đích thứ nhất thì thực ra không cần ai phải lặp lại sự tử nhục của cựu quân nhân Hoa Kỳ tham chiến tại Việt Nam cũng như không cần ai phải nêu lên sự thông cảm đối với họ. Bao nhiêu là sách vở và tài liệu của các học giả hiện nay cũng như của chính những cựu quân nhân Hoa Kỳ tham chiến ở Việt Nam đã rửa sạch mọi nhục đó, đã hàn gắn những vết thương tinh thần của họ, và đã biến họ từ mặc cảm của những tội phạm chiến tranh thành những anh hùng đầy kiêu hãnh.

Mục đích điều hướng tư duy của người Mỹ vào việc chấp nhận lập trường cho rằng người Mỹ đã chọn lầm phe để đánh giặc là một mục đích chứng tỏ sự thiếu sức mạnh trí tuệ của người đề ra trong tiến trình suy tư. Lý do nêu ra cho lập trường này là (1) người lính miền Bắc Việt Nam chiến đấu vì lý tưởng yêu nước, kiên trì, can đảm, và có kỷ luật còn người lính miền Nam thì hèn nhát, không có khả năng chiến đấu, (2) tại miền Bắc Hồ Chí Minh là người tài giỏi có lý tưởng yêu nước trong lúc lãnh đạo miền Nam tham những, thối nát, và (3) tất cả người Việt bao gồm cả người miền Nam đều ghét người Mỹ. Do đó, quan điểm của phim Chiến Tranh Việt Nam là người Mỹ đã chọn lầm phe. Quan điểm này đưa đến loại suy tất yếu như sau: (1) CS miền Bắc lẽ ra phải là đồng Minh của Mỹ và (2) hệ luận tất nhiên là nhân dân cũng như chính quyền miền Nam phải là kẻ thù của người Mỹ.

Lập trường này chứng tỏ sự thiếu sức mạnh trí tuệ ở chỗ Ken Burns và Lynn Novick không hiểu được chính sách tuyên truyền với mục đích ngu dân (obscurantism) của chế độ miền Bắc. Người miền Bắc phát biểu đầy tính lý tưởng bởi vì họ được nhờ sợ như vậy. Họ được nhờ sợ một cách dối trá là Ngô Đình Diệm lê máy chém đi khắp miền Nam, người Mỹ là những quái vật ăn thịt người và hãm hiếp phụ nữ, người lính miền

Nam Việt Nam chỉ là những người lính đánh thuê. Do đó họ được nhồi sọ là phải giải phóng người dân miền Nam. Thực tế cho thấy là khi chạm trán với lực lượng Mỹ và quân đội miền Nam, người lính cộng sản rất khiếp sợ, nhưng liều mạng xung phong là con đường sống duy nhất đối với họ. Ken Burns và Lynn Novick không biết là trong cuộc tổng tấn công Mậu thân Huế những thanh niên cộng sản đã xử bắn trên 200 người dân vô tội tại một trường tiểu học ở Gia Hội rồi vùi dập họ trong những hố do chính những nạn nhân đào cho mình. Ngay sau đó, những thanh niên này tự nhiên, vui vẻ cùng nhau đá cầu như không có chuyện gì xảy ra. Trong cuộc chiến mùa hè đỏ lửa, CSVN đã tàn ác xích chân cứ 4, 5 đứa trẻ con từ 14 đến 16 tuổi vào một ổ súng máy để chúng không có cơ hội chạy thoát vì sợ, khi lâm chiến. Khi vào miền Nam người cộng sản đã thấy rõ là chính quyền cộng sản đã dối gạt họ: người miền Nam tự do và giàu có hơn người miền Bắc rất xa. Nhưng họ không đối kháng được, ngoại trừ những trường hợp lẻ tẻ, vì họ đã bị điều kiện hoá để không thoát được cảnh áp bức thương đau (unavoidance conditioning) trong một thời gian rất lâu.

Về việc khả năng chiến đấu của người lính CH miền Nam cũng được đánh giá sai lạc. Toàn bộ cuốn phim chỉ mô tả cảnh người Mỹ đánh giặc và hiểu ngầm là lính miền Nam không đánh giặc vì hèn nhát và không có khả năng. Vậy tại sao bỗng nhiên lính Việt Nam Cộng hòa lại chống giữ được miền Nam từ 1969 đến 1975 sau khi Mỹ đã rút lui hơn 60% toàn bộ quân lính năm 1969. Tại sao họ có thể đẩy lui được địch quân trong cuộc tổng tấn công quy ước trên toàn lãnh thổ miền Nam năm 1972, mặc dù người Mỹ cho rằng nếu không có sự hỗ trợ không lực của Mỹ thì miền Nam sẽ thua? Vậy tại sao tại Ấp Bắc, Bình Giả, Ia Drang, Dak-Tô, oanh tạc của Mỹ cũng dữ dội mà lính Mỹ vẫn thua trong lúc quân đội Việt Nam lại đẩy lui được cuộc tổng tấn công trên toàn cõi miền Nam và tái chiếm được tiền đồn Quảng Trị? Tại sao bỗng nhiên lại có vụ tử thủ của anh hùng Lê Văn Hưng tại An Lộc? Tại sao miền Nam vẫn trụ được mãi cho đến tháng 4-75 sau khi Mỹ đã rút toàn bộ quân đội ra khỏi miền Nam Việt Nam năm 1973 và quân đội VNCH hoàn toàn thiếu đạn dược, xăng nhớt trong lúc miền Bắc được 350,000 quân Tàu chống lưng cùng với vô số vũ khí đạn dược tối tân được tiếp viện từ Trung cộng và Nga? Tại sao trong tình trạng đó lại vẫn có tướng anh hùng Lê Minh Đảo tử thủ Xuân Lộc trong những ngày cuối của tháng 4-75? Tại sao quân đội miền Nam Việt Nam hèn nhát, bất lực, không có khả năng chiến đấu mà tướng H. Norman Schwarzkopf, vị chỉ huy anh hùng trong chiến trận Iraq khi còn làm cố vấn quân sự cho Quân Đoàn I của VNCH, đã từng tuyên bố tướng Ngô Quang Trưởng là bậc thầy của ông. Không có một lý do nào cắt nghĩa được một quân đội yếu, hèn nhát, bất lực, thiếu khả năng lại trở nên anh dũng trong một thời gian chớp nhoáng như thế.

Quan điểm cho rằng Hồ Chí Minh trước tiên là một người quốc gia yêu nước; thứ đến mới là một người cộng sản. Thực tế là nhan nhản tài liệu ngày nay đã chứng minh rõ ràng Hồ Chí Minh là một đệ tử trung thành của Đệ Tam Quốc Tế với một tư cách bỉ ổi đối với phụ nữ, và tàn ác đối với nhân dân, đặc biệt trong vụ cải cách ruộng đất, nhất là vụ đấu tố

và xử tử bà Năm, người đã từng hỗ trợ, cúng vàng, nuôi cơm lãnh đạo Việt Minh gồm có cả Hồ Chí Minh. Thế mà khi xử bà Năm, Hồ Chí Minh, theo Trần Đình, đã che râu đi xem đầu tó, rồi về viết bài “Địa chủ ác ghê!”.

Còn nếu đặt vấn đề chính phủ miền Nam Việt Nam thối nát, tham nhũng. Thử hỏi, có chính phủ nào trên thế giới không có tham nhũng, kể từ thời đế quốc La Mã cho đến ngày nay? Nhìn lại chính phủ Mỹ của ngày hôm nay, người ta cũng không thể không công nhận thực tế này. Điềm chính là vấn đề mức độ. Dù chính thể miền Nam Việt Nam có tham nhũng, nhưng cũng không có ai thấy hay biết được nhiều giới chức cao cấp có xe hơi sang trọng, nhà cao cửa rộng sơn son thếp vàng, trong tay có bạc triệu đô-la như những hạng công chức cấp làng, cấp xã của Đảng cộng sản Việt Nam (ĐCSVN) ngày nay. Giới chức cao cấp cộng sản thì có hàng tỷ đô bằng cách lấy cấp tiền viện trợ, hối lộ tiền thầu dịch vụ của nước ngoài, bán lậu dầu thô từ ngoài biển, trung thu đất đai của nông dân bán lại cho các nhà đầu tư ngoại quốc, nhất là Tàu với giá cao; con cái sang Mỹ tậu nhà bạc triệu, đi xe sang trọng, chuẩn bị cho cha mẹ nối gót con qua Mỹ khi có biến. Ngoài ra ĐCSVN còn bắt bớ, tra tấn những người khác chính kiến, đàn áp tôn giáo. Thế mà bộ phim cho người phát biểu là người Mỹ đã chọn làm phe để chiến đấu. Điều này có nghĩa là lẽ ra người Mỹ phải chọn ĐCSVN làm đồng minh mới đúng. Thật là nghịch lý.

Lý do người Mỹ nghĩ rằng người dân miền Nam cũng ghét người Mỹ, chẳng qua chỉ vì những phong trào chống Mỹ do CS thâm nhập và tổ chức, nhất là qua trung gian của hòa thượng Trí Quang, một cán bộ nhị trùng của CSVN và của chính Mỹ dàn dựng và thúc đẩy. Nhân dân miền Nam vẫn quý mến người lính Mỹ đến giúp họ trong cuộc chiến đấu tự vệ, bảo vệ tự do.

Bộ phim còn có mục đích kết án chính quyền Mỹ đã thực hiện một chính sách sai lầm khi tham chiến ở Việt Nam và đã dôi gạt nhân dân Mỹ để hơn 58 ngàn người lính Mỹ phải chết đi, trên hai triệu quân nhân Mỹ và gia đình của họ phải gánh chịu những thương đau do cuộc chiến tranh mà hai nhà đạo diễn cho là phi lý và vô luân, và những thương đau mà trên 3 triệu quân nhân hai miền Nam Bắc Việt Nam đã hy sinh cùng vô số thường dân vô tội và gia đình của họ phải gánh chịu. Kết án này cũng phát xuất từ hai tiền đề về sự phi lý và vô luân của cuộc chiến. Trách vụ trả lời cuộc chiến có lý do chính đáng hay không và có hợp với đạo đức hay không, trong trường hợp này, thuộc thẩm quyền của chính quyền Mỹ. Chính quyền Mỹ đưa quân đội Mỹ vào chiến đấu tại Việt Nam có phải là để ngăn chặn sự gian ác, độc tài của cộng sản quốc tế hay không; có phải là để hỗ trợ cuộc chiến đấu tự vệ, bảo vệ tự do cho nhân dân miền Nam hay không? Chỉ có chính quyền Mỹ mới trả lời được những câu hỏi này mà thôi. Nhưng người dân miền Nam thì hoàn toàn tin tưởng vào nhu cầu tất yếu và lý tưởng cao đẹp đó và hoàn toàn tin tưởng là nhân dân Mỹ, nếu thấy rõ vấn đề, cũng hỗ trợ và bênh vực lý tưởng này.

Mục đích thứ tư và cũng là mục đích cuối cùng của bộ phim là đề cao lập trường cho rằng đã đến lúc phải phát huy tình người bằng hành động tha thứ và hòa hợp hòa giải (forgiveness and reconciliation). Đây cũng cũng lại là một lập trường hời hợt, thiếu suy nghĩ, không hiểu chính sách cộng sản. Cũng rất có thể riêng rẽ từng cá nhân thì một số cựu chiến binh cộng sản có khả năng biểu lộ tình người. Thực ra, ở mức độ nhân dân thì không có gì phải hòa hợp hòa giải. Toàn thể người Việt Nam trong cũng như ngoài nước đều quý mến nhau. Nhưng trong bối cảnh chung ở trong nước, mọi cá nhân, nhất là những cá nhân đã từng chịu sự nhồi sọ của ĐCSVN, chỉ là những con ốc của chính sách nhồi sọ độc đoán, tàn ác, vô nhân đạo của CSVN. Do đó, đừng nhầm lẫn giữa lập trường hòa hợp hòa giải giữa người Mỹ với nhân dân Việt Nam trong nước hay hòa giải giữa người Việt tại hải ngoại với người Việt trong nước vì vấn đề hòa hợp hòa giải, trong trường hợp này, đặt sai chỗ và không cần thiết, với hòa hợp hòa giải giữa người Việt hải ngoại hay người Mỹ với chính quyền hay ĐCSVN. Đây là một vấn đề không thể xảy ra và không nên xảy ra.

Như bộ phim đã có nói qua là quan hệ bình thường giữa Mỹ và Việt Nam là yêu cầu của chính quyền CSVN chứ không phải yêu cầu của nước Mỹ vì CSVN có nhu cầu tham gia vào sinh hoạt kinh tế thế giới để cứu vãn tình trạng suy sụp, bại lụn của chính sách kinh tế chỉ huy trong những năm 80. Tuy nhiên, dù muốn gia nhập cộng đồng thế giới, bản chất chuyên chế, độc ác của họ không bao giờ thay đổi được. Họ vẫn thường xuyên bắt bớ, bỏ tù, và hành hạ, tra tấn những nhà tranh đấu cho tự do, có ý kiến ngược lại với họ. Họ vẫn thủ tiêu những người đối lập, khác chính kiến dù những người này cùng chung một ý thức hệ cộng sản, đừng nói chi là những người không cùng ý thức hệ. Họ vẫn áp bức nông dân, trưng thu đất của nông dân với giá đền bù rẻ mạt để bán lại với giá cao hơn gấp ngàn lần, hay để cho Tàu đầu tư vào những ngành kỹ nghệ tác hại môi sinh. Sự thối nát và tham nhũng của họ gấp trăm ngàn lần những lạm dụng của thời Đệ I và Đệ II Cộng Hòa miền Nam. Rất hiếm khi người ta nghe những giới chức cao cấp miền Nam có bạc triệu. Hiện nay, người ta nghe những vị lãnh đạo có bạc tỷ đô-la. Chính quyền chỉ thả một vài người đối lập mỗi khi có trao đổi với Mỹ và sau đó lại bắt lại. Ý thức hệ của người cộng sản là một ý thức hệ đóng, cố chấp, và không khoan nhượng, trong lúc ý thức hệ của những quốc gia tự do là một hệ thống tự do, cởi mở, có trao qua đổi lại hợp lý và hợp pháp. Do đó, vì tính không khoan nhượng của ý thức hệ cộng sản, hai lập trường không thể hòa hợp hòa giải với nhau được. Cho nên trao đổi giao thương kinh tế với nhân dân Việt Nam thực ra chỉ là giao thương kinh tế để làm giàu và củng cố cho đảng cộng sản độc tài mà thôi.

Điểm chốt tác giả bài này muốn nêu lên là không phải người dân miền Nam muốn người Mỹ tham chiến ở Việt Nam. Trái lại sự hiện diện của người Mỹ trên đất nước Việt Nam là một áp đặt của người Mỹ. Từ 1954 đến 1960, Ông Diệm đã dẹp tất cả các lực lượng chống đối do Pháp khuyến khích hỗ trợ đằng sau như tướng Nguyễn Văn Hinh, Bình Xuyên. Chính quyền Ngô Đình Diệm đã phá tan gần hết hạ tầng cơ sở của CSVN để lại

miền Nam. Ông Ngô đình Diệm chỉ yêu cầu chính quyền Mỹ hỗ trợ về kinh tế và quân nhu, quân dụng mà thôi. Ông đã khước từ yêu cầu của chính quyền Mỹ để cho lính Mỹ tham chiến ở Việt Nam vì như vậy sẽ làm mất đi chính nghĩa và tạo cơ hội cho Nga Tàu tăng cường lực lượng miền Bắc. Vì không nghe theo đường lối của Mỹ, chính quyền Mỹ đã thổi bùng sự xung khắc và tranh chấp sẵn có giữa Phật giáo và Công giáo để tạo đảo chánh lật đổ ông Diệm với kết quả là hai anh em ông Diệm và ông Nhu đã bị sát hại một cách tàn nhẫn. Sau khi hai ông Diệm, Nhu bị giết thì chính quyền Mỹ đã tự động chuyển quân vào miền Nam năm 1965 mà không cần hỏi ý kiến của chính phủ Phan huy Quát của miền Nam lúc bấy giờ. Đúng như sự tiên đoán của ông Diệm, Nga đã tiếp tế súng ống, đạn dược tối tân cho miền Bắc và Trung cộng đã đưa 350,000 quân vào miền Bắc để giữ hậu cần trong khi lực lượng chính quy Việt Nam tại miền Bắc tiến quân vào miền Nam. Sau 10 năm chiến tranh không thành công, Nixon lại tìm cách rút lui bằng chính sách Việt Nam hóa chiến tranh. Sau khi toàn bộ lính Mỹ đã rút lui mà quân đội miền Nam vẫn chống giữ rất anh dũng trong một thời gian từ 1969 đến 1975, thời gian mà quân đội miền Bắc đã được hỗ trợ mạnh mẽ bởi hai đàn anh Nga và Tàu. Nếu chính quyền Hoa Kỳ Việt Nam hóa ngay từ khi Ông Diệm yêu cầu, khi mà hạ tầng cơ sở của miền Bắc để lại trong Nam đã bị phá hủy gần hết, khi mà quân đội miền Bắc còn yếu kém thì hoàn cảnh đã khác hẳn. Không một người Mỹ nào phải bỏ thân trên chiến trường Việt Nam và người Việt cũng không phải chết nhiều như vậy.

Phản biện này có mục đích đánh đổ mọi đề cương do Ken Burns và Lynn Novick nêu lên. Lập luận của Ken Burns và Lynn Novick, dù cho phát biểu bởi ai vì những người phát biểu đã được chọn lọc sao cho hợp với lập trường của hai nhà đạo diễn, chỉ phản ánh giấc mơ của những người phản chiến, yêu hòa bình (peaceniks), nhưng hoàn toàn không thực tế, nếu không nói là sai lạc một cách thâm trầm.

Để kết luận bài bình luận này, tác giả xin nhắc đến lời nhắn nhủ của M. Del Vecchio là tác hại khó lường được của bộ phim Chiến Tranh Việt Nam là hàng ngàn khu học chánh, đại học của Mỹ sẽ dùng bộ phim này để mài dũa những mái đầu xanh thiếu kinh nghiệm theo một chiều hướng hoàn toàn lệch lạc, xét theo quan điểm luận lý và luân lý, và phản lại sự trung thực của lịch sử. Cộng đồng người Việt quốc gia hải ngoại nên tìm kế sách để chống lại ảnh hưởng tai hại này, nhất là đối với học sinh, sinh viên Việt Nam./.

-Giáo sư Nguyễn Văn Thái, Ph.D.

-Liên Thành

Nguyễn Thiều tá QLVNCH

Nguyễn CHT/BCH/CSQG/TT-Huế

Ken Burns' and Lynn Novick's Message Via the 10-episode Film about the Vietnam War

This essay is intended to bring to light the message Ken Burns and Lynn Novick sent to the American audience via the 10-episode film, “The Vietnam War”, premiered on PBS during the last two weeks of September, 2017. The authors have no intention to delve into any argument about the specifics or minutiae of the episodes, but will extend their purview to the underlying semantic structure of the entire film. After the revelation of the message will follow a rebuttal of Ken Burns' and Lynn Novick's intended propositions.

The 10-episode film shows a tremendously laudable effort in gathering a huge amount of documents about the war, adeptly synthesized and classified under two undergirding premises: the irrationality and immorality of the Vietnam war. These two premises serve as the foundational logic for the following proposed objectives:

1. Acknowledge and generate deep empathy for the shame and pain that have been being endured by the American Vietnam veterans and their families;
2. Promote the concept that the American people had chosen the wrong side to fight;
3. Accuse the United States government of having conducted a wrong policy about the war in Vietnam leading to so much pain and suffering undergone by both the peoples of the United States and Vietnam; and finally
4. Argue for a policy of “Forgiveness and Reconciliation” since after so much pain and suffering, both American and Vietnamese people realize that the war was irrational and immoral and that all people, regardless of race and culture, have blood and a heart in their bodies and are capable of love.

The two premises and the four objectives are intended to address the American audience only.

With the purpose of clarifying Ken Burns' and Lynn Novick's message, the authors of this article are going to expand the semantic dimensions of those two premises and four objectives as follows:

About the intended audience

More than 90% of the scenes presented in the 10-episode film was intended for the American audience only. Vietnam as a country, the people and the government of South Vietnam, the Army of the Republic of Vietnam (ARVN) were used only as a background. Also, all the points of view expressed therein were intended primarily to address the American audience.

About the two premises, irrationality and immorality, of the war

“*The Vietnam war*” is an attempt to prove the irrationality of the war for the following reasons:

Vietnam is a distant land, far from the United States by 10,000 miles. The Vietnamese people simply desired to live a peaceful life and minded their own business. They did not hurt any interests whatsoever of the United States. So, why in the world did the United States send boots on the ground in Vietnam and kill Vietnamese people? American soldiers did not understand why they had to fight and fight for what purpose. It was quite incomprehensible for American soldiers to have shed blood for South Vietnam while the government of South Vietnam was corrupt; the ARVN was coward, incompetent, unable to confront “a real bang” (Nixon).

While American soldiers died for South Vietnam, their perception was that all Vietnamese people, both from the North and the South, hated Americans.

And above all, since nobody could explain the reason for which Americans had to fight in Vietnam, it would be all the more logical to conclude that the war was irrational, based only on the simple fact that more than 58,000 Americans and approximately 3,000,000 Vietnamese had to perish, not counting the number of people wounded physically and with different post traumatic stress disorders (PTSD) and the members of their families who had to undergo so much pain and suffering.

The Vietnam war was immoral because:

The government of the United States had lied to the American people about the truth of the war. A few examples would be President Johnson sent troops to Vietnam without informing the American people; President Nixon ordered the bombing of Cambodia without asking Congress for permission and the American people were not privy to the incident; President Nixon declared, with the single purpose of being elected, that the battle in Laos had proven the success of his Vietnamization policy while it was factually a disastrous failure; President Nixon officially promised to intervene in the case of Northern invasion, etc...

American generals and other high level military officers were reported to have also lied to the United States government. An example is a high officer who witnessed the My Lai massacre and disregarded it. Generals submitted faulty reports about the results of the battles, overblowing body counts by adding the number of dead civilians.

American soldiers purloined merchandise from Post Exchanges (PXs) for sale in exchange for dope and flooded the market of South Vietnam with American commodities, creating a state of artificial prosperity and pushing Vietnamese girls from the impoverished countryside to swarm into cities as prostitutes.

The war, besides the factual reported slaughtering – presumably without any legitimate reason – of over 58,000 American soldiers and about 3,000,000 Vietnamese soldiers and innocent civilians including women, children, and infants, especially in the so-called “free fire zones” in order to account for the high body counts, was shown with gory graphic pictures of dead Americans in body bags; scenes of dead American bodies with arms, legs amputated; dead bodies of soldiers from North Vietnam disemboweled mixed with maimed bodies of civilians piled up in huge masses like animals. Especially, the horrible scene of the My Lai massacre was shown several times. In addition to the deceased, there still were many other wounded soldiers whose lives have been tainted by pain caused by physical as well as psychological impairments and by the suffering that their families had to undergo.

The immorality of the war, therefore, lies in the fact that all that dishonesty, all that pain, and all that suffering are believed to have no solid basis for justification.

The issues of irrationality and immorality of the war are addressed to buttress the following intended objectives:

Firstly, to generate deep empathy for and acknowledge the pain and suffering that the American Vietnam veterans, who are believed to have vainly sacrificed themselves in Vietnam, have to undergo for decades. The majority of American draftees for the Vietnam war, according to the film, were reported to be either black or belong to poor families. They were said to not understand why they had to fight in Vietnam. They, as human beings, only spontaneously shed tears when their friends, who were eating meals with them, playing and making jokes with them on a daily basis, suddenly got shot down and died. And this story repeated itself every day -- day in, day out -- throughout the 13 months of their service rotation. Their families followed reports about the war on a daily basis, anticipating with fear the possible imminent bearer of the bad news. Among the homecoming soldiers were many who suffered intense pain from wounds, physical and psychological, such as amputated limbs and PTSDs that they had to keep to themselves because at that time, the American people did not see the rationale for the war, either.

They were against the war and called the Vietnam veterans war criminals and baby killers. Even officers newly graduated from West Point, in spite of the fact that they enthusiastically volunteered to fight in Vietnam because in doing so, they believed they were serving their country, were also believed to not understand the reason for which they fought in Vietnam. A small number of these officers was reported to have lost faith in the government and become anti-war activists because of the war atrocities they had personally witnessed. The graphic pictures of misery and death presented in the film alongside extremely emotional expressions by interviewees generated a tremendously deep empathy for the Vietnam veterans. The goal of the film was to liberate the suffocated pain suffered by the Vietnam veterans via tears of love and understanding.

Secondly, to slide into the American audience's subconscious the concept that abandonment of South Vietnam was an appropriate, logical, and moral act. There should be absolutely no reason for Americans to embrace a complex of culpability, as some would have thought. Apparently the obvious justification for this subliminal message was the American people had chosen the wrong side to fight. This concept naturally implies that communist North Vietnam should have been the ally of the United States with the corollary that free South Vietnam should have been the enemy of the United States. Generously spread all over the episodes is the idea that the North fought for an ideal, for patriotism: their soldiers were courageous, disciplined, and persistent. The soldiers of the South were reported to be coward, incompetent and the government, corrupt.

Thirdly, to prove that the American people including over 2,000,000 soldiers fighting in Vietnam during their 13-month service rotations for 10 years were simply innocent victims and sacrificial lambs of the erroneous and inhuman war policies conducted by the United States government, who had lied to and cheated the American people in order to satisfy the ruling clique's political and economic interests and privileges. Capitalists enriched themselves by supplying military equipment such as military outfits of all kinds, weaponry, ammunitions, cars, tanks, planes, gas, bombs, and other supplemental commodities to support the lives of the American soldiers in a distant land that lacked all modern facilities. Politicians promoted erroneous policies, the purpose of which simply was for them to get elected, an objective that was more important than the lives of the entire population of South Vietnam.

And fourthly, to promote the universal value of human love and understanding since the nonsensical war has been terminated. The peaceful scenery of Vietnam was shown in the film with children happily playing. People are being positively involved in conducting their businesses for individual prosperity. American Vietnam veterans are coming back to Vietnam for a visit and are meeting with friendly Vietnamese Communist veterans. The film was structured in such a way that they, both Americans and Communist Vietnamese, all appeared to realize that the conduct of the war was irrational and immoral; that all,

regardless of whether one is American or Communist Vietnamese, had a heart pumping blood in their body; that everyone sobbed miserably for their friends and loved ones who had died. They embraced one another as a token of profound mutual understanding and empathy. The climax of the underlying argument of the 10-episode film was a call for “Forgiveness and Reconciliation.”

Rebuttal of Ken Burns’ and Lynn Novick’s Propositions via the 10-episode Film about the Vietnam War

First of all, the authors of this article would like to call the readers’ attention to the fact that throughout the 10 episodes of the film shown for 18 hours on PBS, Ken Burns and Lynn Novick only addressed the American audience while the narrative was exclusively about the Vietnam war. The entire people, the ARVN, the government of South Vietnam were used simply as a background with a very limited amount of time spent on that background. And any time the film referred to the people, the ARVN, and the government of South Vietnam; one could only hear negative narratives and see detestable spectacles. Not only does this attitude refute historical truths, but it also insults the people, the ARVN, and the former government of South Vietnam, who had fought shoulder to shoulder with American soldiers against the Communists. It insults more than 1.5 million people of South Vietnam, who, defying death, challenged the rough seas and escaped the cruel, oppressive and dictatorial Vietnamese communist regime. A majority of these people have settled in the United States, contributed significantly to the development and prosperity of this country in all fields: science, medicine, education, economics, politics, and military. In the military field, there currently are many Vietnamese American officers of the colonel rank, ready to be promoted to the rank of general. Luong Xuan Viet is a general. Duong Nguyet Anh is a scientist who created the smart bomb and whose contributions to the United were judged by George Will as more than adequate repay to this country of both capital and interests. There are many Vietnamese American scientists who worked or are working for and contributing their specialized expertise to NASA, among whom Dr. Nguyen Xuan Vinh, Dr. Trinh Huu Chau, Dr. Nguyen Thanh Tien, Dr. Bui Tri Trong, Dr. Dinh Ba Tien, Dr. Nguyen Trong Hien, just to name a few. There are many others who are contributing significantly in other areas of development.

Following is a rebuttal of the two foundational premises, the irrationality and immorality of the war.

The Legitimate Reasons for Which Americans Fought in the Vietnam War

Is it true that the conduct of the war in Vietnam by Americans is irrational because there are no justifiably legitimate reasons for which the war was fought?

The answer is a resounding no. On the official level, the United States after World War II was afraid that international communism under the leadership of the Soviet Union and China after invading and conquering Vietnam would continue to expand hegemony to Laos, Cambodia, Myanmar, Thailand, Singapore, and Malaysia...and probably even to New Zealand and Australia, in accordance with the domino theory. If history should have taken that turn, international communism would have had the upper hand and defeated the free world, of which the principal player was the United States, who would have lost all geopolitical influences in the entire South-East Asia region and all American economic interests in the Pacific would have been seriously hurt. This reality did not account for the probable theory of the Military-Industrial Complex, of which the aim was to enrich those capitalists who supplied military equipment such as military outfits of all kinds, weaponry, ammunitions, cars, tanks, planes, gas, bombs, and other supplemental commodities to support the lives of 2 million American soldiers rotating services in Vietnam. To the question whether these reasons were legitimate or not pertains to the authority of the United States government to respond. In the free world of today, reality teaches us that the United States does not participate in a war simply for the purpose of upholding ideological ideals, but usually for the purpose of defending the country's practical interests. And the United States' interests are believed to be legitimate reasons for fighting the war. As a result, the United States, at any price, was determined to involve herself in the Vietnam war. The possible fact that American soldiers and officers might not know the reasons for which they fought in Vietnam was either caused by lack of political education in their military training or by the refusal of the US government to keep them informed. There is also the possibility that they did know the reasons, but the technical structure of the film intentionally turn them into unconscientious actors. There exists no evidence for the conclusion that they did not know the reasons for which they fought in Vietnam. If they had not known the reasons that encouraged them to fight for the defence of freedom for the people of South Vietnam, why do they always carry along with them the emblem of the South Vietnam Republic flag, which should have been a token of shame to them? We, Vietnamese, see no ground for accusing the US government of a probable theory of Military-Industrial Complex. We believe that the US official declaration of prevention of coercive communist hegemony is adequate and legitimate cause for fighting the war. We, Vietnamese, have a crystal clear understanding of the reasons why we fought. We fought because we understood the cruelty and dictatorship exerted by the communists. We fought because we did not wish the communists to impose a barbarous and inhuman regime upon us. More than 1,000,000 people from North Vietnam fled their native land and emigrated to the South in 1954 in order to escape totalitarianism is ample evidence for this point. The second exodus of the 70's, 80's and early 90's also corroborated the stated fact. And the Vietnamese people of South Vietnam firmly believed that the American people supported them in the defence of this beautiful ideal of liberty. If the American people including those soldiers who fought in Vietnam agree with this point of view and with the fact that they sacrificed themselves

for a lofty cause and we don't see any reason why they don't, then the conduct of the war in Vietnam by the American people alongside the Vietnamese people in South Vietnam came from a rational decision and did in fact have a justifiably legitimate reason, a just cause.

Was the Vietnam War immoral?

In reality there is no war that is moral if judged only on the criterion of deaths. The history of the eleven principal crusades had as objectives the recuperation and protection of the Holy Land. However, facts revealed that protection of the Holy Land was only a pretext. A majority of leaders of the crusades were non-heir princes who joined the crusades with the intention to loot, capture slaves and abuse women. At present, jihadists call those who don't believe in Allah infidels and faithfully believe that killing them is justifiably moral. Let's just re-assess the morality of the wars in Afghanistan, in Iraq, in Lybia, and in Syria: millions of innocent people including women, children, and infants have died and did not know the reasons why they had to die. Did they die only because of the competitive struggles for geopolitical influences and for economic interests of the super powers?

There is no doubt consensus on the fact that the Vietnam war cost many American lives and Vietnamese lives including millions of those of Vietnamese soldiers from North and South Vietnam and many innocent civilians including women and children, as any other wars would.

Blatantly graphic depictions of wars very often create extreme emotions and slant judgment. During the Vietnam war, the picture of General Nguyen Ngoc Loan executing Nguyen Van Lem, aka Bay Lop, taken by photojournalist Eddie Adams was probably the one that generated the strongest emotion of horror all over the world. Unfortunately, however, a single picture usually does not tell the whole story. The fact was on the previous night, Bay Lop single-handedly killed a lieutenant colonel police officer and his wife along with her three little children and proclaimed he was very proud of his obnoxious act. Article 4 of the Geneva Convention of 1949 stipulates that if a person does not wear a proper military uniform and/or any other sign indicating that the person is a soldier and who kills civilians; that person is legally eligible for punishment including summary execution. Bay Lop met all the qualifications stipulated by the Article and General Loan's summary execution of Bay Lop was believed to be legal. Eddie Adams apologized to General Loan and became friends with him in Washington, D.C. until his death on July 14, 1998.

Immorality in case of wars implicates killing innocent people without a justifiable cause. As far as legitimate reasons for the war is concerned, the Vietnamese people of South

Vietnam fought for the legitimate and moral ideal of liberty, a justifiably irresistible ideal of a war of self-defense. The people of South Vietnam believed that the American people and the US government had the same moral position regarding the noble cause of the Vietnam war, which was to protect and defend freedom from having authoritarianism and totalitarianism imposed upon the people of South Vietnam. The Vietnamese people of South Vietnam did not have any intention to invade North Vietnam as the government of North Vietnam did in fact invade South Vietnam and did by force take away the freedom and independence of the people of South Vietnam. The people of South Vietnam only desired to live their peaceful lives and defend their freedom. They believed their American ally was supporting them in the defence of this noble ideal. Fighting to defend freedom is fighting to defend the right to life, the most urgent and essential human right. It is logically impossible not to fight because not to fight in this case means deliberate consenting to self-immolation, which – judged by any standards – would be unacceptable. The just cause of the Vietnam war is therefore a moral one.

Rebuttal of Ken Burns' and Lynn Novick's propositions vis-à-vis objectives

Breaking the logic of the two premises, the irrationality and immorality of the Vietnam war, is to uproot the logical foundation for the four objectives forwarded by Ken Burns and Lynn Novick because their propositions about the objectives are only corollaries of the two premises.

However, in order to clarify such obfuscating issues, the authors of this article would like to pinpoint the fallacies of their propositions.

As far as objective One is concerned, there is as a matter of fact no need for anybody to reiterate the shame that was undergone by the American Vietnam veterans; neither is there any need for creating empathy for their pain and suffering. They don't need empathy, or worse, sympathy. They are warriors. They need recognition of their courage, heroism, and idealism. Recently, there have been many history books written by cognizant historians and by some American Vietnam veterans themselves revealing the truths about the legitimate war, about valiant American and South Vietnamese warriors in historic battles to defend freedom. These accounts of heroic deeds for a just cause have eradicated all shame labeled upon the American Vietnam veterans and regained their reputation of gallantry, honor and idealism. These accounts have healed their psychological wounds and turned them from war criminals into proud, valiant and honorable heroes.

The objective of training the American people's thinking processes into accepting the concept that the American people had chosen the wrong side to fight is either a clear indication of lack of power of intellect or an outright intentional refusal to acknowledge

the obvious. The apparent reasons attached to this proposition are: (1) the Vietnamese communist soldiers fought the war because of patriotism; they were idealistic, courageous, disciplined, and persistent while the soldiers of South Vietnam were coward, incompetent, and unable to engage themselves in a real battle; (2) Ho Chi Minh was a talented person, equipped with idealistic patriotism while the leaders of South Vietnam were corrupt; and (3) all Vietnamese including people in South Vietnam were perceived to have hated Americans. Therefore, the concept forwarded by the film “The Vietnam War” was that the American people had chosen the wrong side to fight. This concept naturally led to the following extrapolations: (a) communist North Vietnam should have been the ally of the United States, and (b) free South Vietnam should have been the enemy of the American people.

This proposition reveals either a lack of power of intellect or an outright refusal to acknowledge the obvious in that Ken Burns and Lynn Novick were somehow not cognizant of the Vietnamese obscurantist propaganda techniques. People in North Vietnam expressed themselves in terms of idealism because they were indoctrinated to behave that way. They were falsely indoctrinated to believe that Ngo Dinh Diem carried with him a guillotine everywhere in the South, that Americans were horrible cannibals who practiced bestialities on Vietnamese women, and that Vietnamese soldiers in South Vietnam were mercenaries of the Americans. They were indoctrinated that they had to liberate the South.

Reality revealed that when confronted with the American arm forces and the ARVN, the Vietnamese communists, they admitted in the film, were frightened to death; however, assault to them was the only path to life. Secret police investigations revealed they had taken medicine to boost up adrenalin in order to have courage (Cf. Lien Thanh). Therefore, they looked heroically courageous in spite of themselves.

Ken Burns and Lynn Novick were not privy to the inhuman cruelty of the Vietnamese communists during the Tet Offensive of 1968. Scenes of 4 to 5 youngsters of approximately 14 to 16 years of age had their legs shackled to a machine gun to prevent them from running away when confronting the ARVN. Neither were Ken Burns and Lynn Novick privy to the atrocities committed by Vietnamese communists during that time. Communist youngsters of approximately 16 to 18 years of age executed more than 200 innocent civilians they gathered at an elementary school in Gia Hoi, Hue, by machinegunning them down and then buried them in holes dug up by the victims for themselves. After the incident, the youngsters engaged themselves in a play of shuttlecock as if nothing had happened. Also during the Tet Offensive, after they were defeated in Hue and had to withdraw, they took along with them over 6,000 innocent civilians and killed them with hoes or buried them alive in hastily dug up holes, with their arms tied behind their back; among these victims of atrocities were three German

physicians who had taught at Hue University. Exactly 5,327 dead bodies and skeletons were reported by local officials to have been found outside Hue City and this number was lowered to 2,300 by Ken Burns and Lynn Novick.

The fighting capabilities of the ARVN were also inappropriately and falsely reported in the film. Almost the entire 10-episode film covered scenes of American GIs fiercely engaged in fighting communists with the implicated understanding that the ARVN did not fight because of cowardice and incompetence. If this were true, why could the ARVN hold on to their defensive positions from 1969 to 1975 when the United States had pulled out of South Vietnam 60% of their arm forces? Why were they able to push back the Easter Offensive of 1972; a total, complete, and overwhelming attack of the entire territories of South Vietnam by the entire conventional army of the North? There was the argument that without the air support by Americans, the ARVN would have been defeated. A counter-argument would be during the battles of Ap Bac, Binh Gia, Ia Drang, and Dakto; American air support was no less fierce, but Americans suffered heavy losses of lives and had to retreat at all those battles, while the ARVN was capable of pushing back the historic overwhelming assault on the entire South Vietnam and regained Quang Tri City in 1972. Why all of a sudden there did exist a Vietnamese hero, General Le Van Hung at the fight to the death at An Loc? Why South Vietnam could still hold on until April, 1975 after the United States had pulled out its entire arm forces in 1973 when the ARVN was short of ammunations, spare parts and gas for tanks and planes while the army of the North was fully supplied with modern weaponry by the Soviet Union and supported in the rear by 350,000 Chinese soldiers? Why in the world are we able to attest to the fact that there were still heroic acts like that of the Vietnamese General Le Minh Dao in his fight to the death resistance at Xuan Loc during the last days of April, 1975? If it were true that the ARVN was coward, incompetent, and unable to confront “a real bang”, then why did General H. Norman Schwarzkopf, the American hero of the Iraq war and former advisor to Military Tactical Zone I in Vietnam, praise Vietnamese General Ngo Quang Truong by admitting that the general deserved to be his teacher? There does exist absolutely no rationale for explaining the paradoxical phenomenon of a coward, incompetent, unable to fight army becoming adept and gallant in battles all of a sudden.

The belief that Ho Chi Minh was firstly an idealistic nationalist, a patriot and secondarily a communist, contradicts facts. Ample historical evidence of today has shown that Ho Chi Minh was a faithful disciple of the Third International with a hypocritical, satanic personality, operating under the order of Russia. Le Duan, the Secretary General of the Vietnamese Communist Party said, “ We fought for the Soviet Union and for China”. These words of his are inscribed on the gate of his tomb. Ho Chi Minh had sexual relationships with several women including at least one very young girl, while propagating the myth that he chose celibacy and ascetism in order to better serve the country. He even had one of these women killed by his underlings by having her run over

by a car after they had broken her skull. He was very cruel towards his people, especially during the agrarian reforms of the 50's: hundreds of thousands of people were either shot to death or buried alive with their heads above the ground in order to finally be cut off by plows. The most horrific and inhuman incident during this agrarian reform campaign was what happened at the denouement of Mrs. Nguyen Thi Nam. Mrs. Nam was a person who had contributed so much money and gold to the communists in their fight against the French. She personally fed the communist leaders including Ho Chi Minh at her house during their underground operation days. As a landlord, she was a victim of the denouement campaign. She was executed and her body was jumped upon by her accusers so that it could fit in a coffin too small for her body. Ho Chi Minh came to the denouement with his beard covered so that people could not recognize him. Upon his return to his abode, he wrote an article entitled, "How cruel the landlord is," and signed C.B., which later was deciphered as "Của Bác" meaning "By Uncle" (Cf. Tran Dinh).

With regard to the fact that the government of South Vietnam was spoiled and corrupt, a sincere soul searching question would bring to light the reality that, in the world -- throughout history from the Roman Empire time until today -- no government is found innocent of corruption. Let's take a look at the US government of today, people cannot help but agree on this fact. The key issue is a matter of degree. Granted that the government of South Vietnam was corrupt, but no one ever saw or heard that most of government officials at highest echelons in South Vietnam owned luxury cars, yachts, gilded mansions, and millions of dollars as current communist officials at the lowest administrative levels, at the hamlet and village levels, do as a matter of fact. Officials at the highest levels of the Vietnamese Communist Party (VCP) own billions of dollars by swiping aid monies, taking bribes from foreign contractors, clandestinely and illegally selling crude oil in the middle of the ocean for personal benefits and bringing home backpacks filled with dollars; confiscating peasants' land with insignificantly worthless compensation and reselling it at cut-throat prices to foreigners, especially to Chinese businessmen. Their children are being sent abroad, especially to the United States, for study. These children own luxury cars, purchase with cash houses worth millions of dollars and they are preparing for their parents to join them in case of impending danger. To top it off, the Vietnamese communist government is carrying out a policy of oppression: Religious leaders, people with different political opinions are constantly arrested, imprisoned without due process, tortured and in some instances beaten to death.

Yet, the 10-episode film directed by Ken Burns and Lynn Novick incongruously suggested that the American people had chosen the wrong side to fight, which necessarily implicates that the Northern Vietnamese communists should have been ally to the United States and the people of free South Vietnam should have been enemy to the United States. What a mockery!

Furthermore, the perception that all Vietnamese hated Americans was mistakenly conjured up by the fact that several anti-American movements in South Vietnam were infiltrated and organized by northern communists via an intermediary, Monk Tri Quang, a double agent of the VCP and the United States (Cf. The Pentagon Papers), who engineered all the political chaos of the 50's and the 60's. These movements continued into the 70's. The freedom loving people and the government of South Vietnam always cherished and valued the assistance, with which Americans provided them in the defence and protection of their freedom.

The third objective of the film is to accuse the US government of conducting an erroneous, useless, and wasteful policy of war in Vietnam leading to the futile sacrifice of over 58,000 American lives, whose families had to go through so much pain and suffering; of approximately 3 million Vietnamese, whose families also had to undergo no less atrocious experiences. This accusation is corollarily generated by the two premises of irrationality and immorality. And whether the war was legitimate and moral or not, in this case, is logically and responsibly up to the US government to answer. Is it true that the US government sent troops to Vietnam in order to prevent dictatorship and atrocities by the communists from spreading; to support the people of South Vietnam in their self-defence war; to protect liberty and freedom cherished by both the American people and the people of South Vietnam? Only the American people and the US government can answer these questions. However, on the part of the Vietnamese people in South Vietnam, they absolutely believed in the urgent and essential need for such a noble ideal and wholeheartedly believed that the American people, should sensibility exist, also cherished, supported and upheld that ideal.

The fourth and also last objective proposed by Ken Burns and Lynn Novick is that the American people should come to a consensus that it is time to celebrate human love and understanding through realistic action: Forgive and Reconciliate. Upon serious reflection, one has to admit that this is a slipshod proposition indicating a lack of logical thinking or non-understanding of communist policies. At the personal and individual level, it is quite possible that Vietnamese communist veterans are capable of expressing authentic human feelings. But considering the encompassing regimentation environment created by the VCP at the national level, every individual, especially individuals that have undergone indoctrination, is but a cog in a wheel of cruel, inhuman, and dictatorial communist ideology.

As a matter of fact, there is no need for promoting reconciliation between the American people and the Vietnamese people because people in every country always want understanding, friendship, peace, and happiness. Neither is there any need for reconciliation between Vietnamese people who live abroad and Vietnamese in Vietnam because the need for mutual understanding, friendship, peace, and happiness already

exists and is the same for all. However, we should not mistake reconciliation between the peoples -- which is unnecessarily tautological -- for reconciliation between a people or group of people and the communist government or the VCP. The latter cannot and should not happen.

As the film has indeed accounted for the fact that normalization between Vietnam and the US was requested by the Vietnamese communist government, not by the United States. The VCP recognized that Vietnam needed to join the international community in order to save the Party because of the country's miserable economic bankruptcy of the 80's. Even though they succeeded in joining the international community, their cruel and totalitarian nature never changes. They still frequently arrest, imprison, and torture religious leaders who demand true religious freedom and those people who demand true freedom and not conditional freedom and have differing political opinions. They still eliminate by poisoning those people who oppose their policies even though these people belong to the same communist party and ideology as they do. They still oppress peasants, confiscating their land with valueless compensation and reselling it at prices a thousand times higher than the price at which they pay the peasants or renting it out for 99 years to Chinese investors, who develop industries that destroy the entire ecological system of Vietnam because, through bribery, these investors could disregard all environmental protection laws. Current corruption by the Vietnamese communist government/VCP is a thousand times worse than abuses committed by the First and Second Republic of South Vietnam. Rarely did people hear or know about high officials in the government of South Vietnam owning millions of dollars. Nowadays, people know for a fact that high officials in the communist government/VCP own billions of dollars. On the ground of human rights, once in a while they release a prisoner of conscience only when they need to exchange the release for something else they need with the United States and re-arrest the person at a later time or expel him/her from Vietnam altogether.

The communist ideology is a totalitarian, arbitrary, and closed system while that of the free world is an open system conducive to interactions, negotiations, exchanges, and consensual validations through logic and legality. Consequently, due to the totalitarian, arbitrary and intransigent nature of the communist ideology, the two systems cannot be reconciled. And should there be any reconciliation at all, it would be on their terms! Economic exchanges with the people of Vietnam will as a matter of fact and primarily result in enriching the leaders of the VCP, who continue to oppress the people for their own selfish interests until they can no longer do it any longer.

The last issue the authors of this article would like to raise is it was not the wish of the Vietnamese people of South Vietnam to have American soldiers fighting in Vietnam. It was an American imposition. From 1954 to 1960, President Diem had, to American surprise, eradicated all rebellious forces supported by the French such as General

Nguyen Van Hinh and Binh Xuyen Bay Vien. He had also destroyed most of the Vietnamese communist infrastructure and military outposts left behind by the North. He requested the US government only to assist his administration with economic support and supply of military equipment such as ammunitions, weaponry, etc... He refused, against American will, to have American boots on the ground in South Vietnam because in doing so, his government would lose legitimacy and consequently, Russia and China would take the opportunity to strengthen the arm forces of the North. Since President Diem did not comply with the United States' policy, the US government had the existing conflict between the Budhists and Catholics blown out of proportion with predicted CIA maneuvering schemes, ultimately leading to the 1963 coup d'état ending in the November 2, 1963 gory assassination of President Ngo Dinh Diem and his brother Ngo Dinh Nhu. After their death, the US government sent troops to Vietnam in 1965 without even asking for consent from the then Prime Minister Phan Huy Quat. As was predicted by President Diem, Russia immediately supplied North Vietnam with abundant ammunitions and up-to-date weaponry including missile launchers capable of shooting down sophisticated American fighter jets. China sent 350,000 soldiers to North Vietnam to protect the rear while the conventional North Vietnamese army was moving South for invasion. After ten years of costly and unsuccessful fighting, President Nixon tried to find a way to withdraw the troops from South Vietnam by inventing the so-called Vietnamization of the war program, in other words by selling out South Vietnam. Even cognizant of the sell-out, the ARVN fought valiantly in a condition of extreme shortage of ammunitions, weaponry, spare parts and gas for tanks and fighter aircrafts and succeeded in holding on from 1969 to April 30, 1975. Had the United States government respected the sovereignty of the Republic of South Vietnam and implemented a Vietnamization policy in 1954 when President Diem requested only economic assistance and supply of military equipment, when the communist infrastructure left behind by the North in South Vietnam was almost completely annihilated, and when the arm forces of the North were still feeble, then there would likely have been no single American death on the soil of Vietnam, nor that many Vietnamese deaths.

This rebuttal is intended to annul the logic of the propositions forwarded by Ken Burns and Lynn Novick either explicitly or subliminally. The propositions -- regardless of whether expressed by whomever because the interviewees had been carefully and intentionally selected to fit Ken Burns' and Lynn Novick's logic -- only reflect the dream of two idealistic, however unrealistic and impractical, if not miserably misguided, dated peaceniks.

To conclude this essay, the authors would like to reiterate M. Del Vecchio's warning that the probable, immeasurably negative consequence of the erroneous message forwarded by Ken Burns and Lynn Novick is thousands of American school districts and colleges might use this 10-episode film as educational materials in their classes resulting in the

perpetuation of unethical twisting of historical truths. Righting this wrong should be the responsibility of all conscientious people, American and Vietnamese alike, especially educators throughout the United States of America.

This article is the result of the exchanges of ideas and collaboration between Nguyen van Thai, former visiting professor at different colleges and universities in Philadelphia, Pennsylvania and author Lien Thanh, former major in the National Police Force of South Vietnam.

Due to time constraint and the need for timely response, this article includes no bibliographical references. The authors, however, attest to the veracity of the statements of facts herein contained. Should any reader be interested in the sources of the statements, please drop a line at nguyenthai40@gmail.com or nguyenphuclt1966@gmail.com.

Nguyen van Thai, Ph.D.

Nguyen Phuc Lien Thanh, Former Major, NPF, South Vietnam

Nguồn: Internet E-mail by lt chuyển

*Đăng ngày Thứ Tư, October 4, 2017
Cập nhật hóa ngày Chúa Nhật, October 8, 2017 – Thêm phần Anh ngữ
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*